

Drodzy Parafianie, Szanowni Goście!

Święta Bożego Narodzenia wprowadzają nas w wielką tajemnicę wiary o Panu Bogu, który wciąż szuka człowieka. Jezus Chrystus, „Emmanuel – Bóg z nami”, wchodzi w historię człowieka i pragnie zamieszkać w ludzkich sercach.

Niech Jezus Chrystus nieustannie rodzi się w Waszych sercach, niech Was obdarza wewnętrznym pokojem, radością, niezbędnymi ludzkimi siłami oraz odwagą życia. Niech moc wiary pomoże Wam usunąć z życia wszelki lęk, pokonać obawy przed niepewnością jutra i zawsze pokładać ufność w Bogu. Oby każdy z nas, będąc człowiekiem żywej wiary, słowem i czynem mógł wyznać całą osobą: „Wierzę w Syna Bożego”.

Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia, tak bardzo potrzebnego zdrowia i obfitości łask na każdy dzień. Zaś betlejemską gwiazdą zwiastującą Narodziny Zbawiciela niech rozświetla swoim blaskiem nie tylko czas Świąt, ale także wszystkie dni Nowego 2017 Roku.

*Z Bożonarodzeniowym pozdrowieniem
Kapłani posługujący w parafii*

*Oto Emmanuel, Bóg-z-nami, który przychodzi,
by nappełnić ziemię łaską.
Przychodzi, by przeobrazić stworzenie.
Staje się jednym z ludzi, aby w Nim i przez Niego
każdy człowiek mógł się dogłębnie odnowić. Sługa Boży Jan Paweł II
(Pasterka w Bazylice św. Piotra, 25 XII 1998)*

Aby wszystkie dni w roku były tak piękne i szczęśliwe, jak ten jeden wigilijny wieczór. Aby Wasze twarze zawsze rozpromieniał uśmiech a gwiazda Betlejemską nieustannie wskazywała drogę i ożywiała kapłańskie powołanie.

Życzymy Mocy Ducha Świętego, która pomoże Wam uwielbiać Boga i zasiewać ziarno wiary i pokoju wśród Parafian, wielu darów Bożych w Nowym 2017 Roku!

Parafianie Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

NUNCJATURA APOSTOLSKA
W POLSCE

Ojciec Święty Franciszek przyjął rezygnację księdza kardynała Stanisława Dziwisza z posługi arcybiskupa metropolity krakowskiego. Papież mianował arcybiskupem metropolitą krakowskim księdza arcybiskupa Marka Jędraszewskiego, dotychczasowego metropolitę łódzkiego.

+ *Salvatore Pennacchio*
Nuncjusz Apostolski

SŁOWO METROPOLITY ŁÓDZKIEGO MARKA JĘDRASZEWSKIEGO PO OGŁOSZENIU NOMINACJI NA URZĄD ARCYBISKUPA METROPOLITY KRAKOWSKIEGO

Jestem niezmiernie wdzięczny Ojcu Świętemu Franciszkowi, który osobiście, dziesięć dni temu, 28 listopada br., kiedy przebywałem w Rzymie, biorąc udział w IV Światowym Kongresie poświęconym duszpasterstwu studentów, organizowanym przez Papieską Radę ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących, wyraził wobec mnie swoją wolę, abym objął urząd Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego. On sam także wyznaczył dzisiaj uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny jako dzień ogłoszenia mojej nominacji. Wolę Ojca Świętego przyjąłem w duchu posłuszeństwa, a zarazem z ogromną wdzięcznością, zdając sobie sprawę z tego, co Kraków znaczył i znaczy w dziejach Kościoła katolickiego w Polsce i w dziejach całej naszej Ojczyzny, jak bliski był sercu św. Jana Pawła II Wielkiego.

Tym samym dobiega końca moja posługa pasterska w Archidiecezji Łódzkiej, która urzędowo rozpoczęła się również w święto maryjne – w święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny, 8 września 2012 roku. Od tamtego dnia upływają zatem dokładnie cztery lata i trzy miesiące. To w sumie niewiele czasu. Wiemy jednak, jak bardzo czas ten był bogaty w różnego rodzaju wydarzenia, w większości podniosłe, budujące wspólnotę całego Kościoła Łódzkiego. Dokonało się to dzięki życzliwości Księdza Arcybiskupa Seniora Władysława, dzięki harmo-

nijnej współpracy Księży Biskupów Adama, Ireneusza i Marka, dzięki poświęceniu i wiernemu oddaniu moich najbliższych Współpracowników w Kurii Archidiecezjalnej Łódzkiej, dzięki zrozumieniu ze strony Kapłanów tworzących Prezbiterium Kościoła Łódzkiego oraz posługujących tutaj osób życia konsekrowanego, dzięki odczuwanej każdego dnia wielkiej życzliwości ze strony wiernych świeckich. Kieruję do wszystkich bardzo serdeczne podziękowanie: Bóg zapłać! Zdając sobie sprawę z wielkości otrzymanego tutaj wielorakiego dobra, nie jest mi łatwo stąd odchodzić. Tym bardziej proszę o modlitwę w moich intencjach. Zapewniam również o tym, że każdego dnia będę modlił się za Archidiecezję Łódzką i za wszystkie

Osoby, które ją na co dzień tworzą swoją pracą, poświęceniem, wiernością i modlitwą. Proszę również o wspólną i żarliwą modlitwę w intencji tego nieznanego nam jeszcze Pasterza, którego Ojciec Święty powołał jako mego Następcę. Niech ta modlitwa wplecie się głęboko w przeżywany przez nas liturgiczny okres Adwentu.

Niech Wam wszystkim Pan Bóg błogosławi za przyczyną Najświętszej Maryi Panny, św. Józefa, Patrona Archidiecezji Łódzkiej, bł. Rafała Chylińskiego, św. Faustyny oraz wszystkich świętych i błogosławionych ziemi łódzkiej.

Gratulacje dla Ks. Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego Metropolity Archidiecezji Łódzkiej z okazji mianowania Metropolity Krakowskim

Wspólnota Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu z radością przyjęła wiadomość o mianowaniu Waszej Ekszelencji przez Papieża Franciszka nowym Metropolity Krakowskim.

W imieniu parafian składamy Księdzu Arcybiskupowi serdeczne gratulacje.

Niech zaufanie, jakim Ojciec Święty obdarzył Waszą Ekszelencję, przyniesie błogosławione owoce Kościołowi. Życzymy, aby w tej nowej postudze dobry Bóg błogosławił Waszej Ekszelencji łaską zdrowia, Chrystus prowadził swoimi ścieżkami, a Duch Święty obdarzał pełnią swoich darów.

Parafianie z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

OBYCZAJE I OBRZĘDY BOŻEGO NARODZENIA

Tradycja rodzinnej, uroczystej wieczerzy jest dzisiaj bardzo mocno zakorzeniona w polskich domach. Obyczaj ten zauważono i zapisano już w XVII w., choć przypuszcza się, że był praktykowany

już dużo wcześniej. Jego istotnym elementem jest zachowanie postu. Wieczere poprzedza przygotowanie choinki, jak też domowej szopki. Pod białym obrusem kładzie się kilka żdźbeł siana (symbolika szopki betlejemskiej). Do stołu zasiada się po ukazaniu pierwszej gwiazdy na niebie. Uczestnicy kolacji dzielą się białym opłatkiem, składają życzenia, wybaczą wzajemne urazy. Przyjęło się pozostawienie wolnego nakrycia przy stole dla niespodziewanego gościa lub też symbolicznie dla Chrystusa. Tradycyjnie podaje się dwanaście potraw (różnych w zależności od regionu). Po skończonej wieczerzy śpiewa się kolędy i obdarowuje prezentami.

Czytanie Pisma Świętego - Jedną z najważniejszych czynności jakie powinniśmy uczynić przed wieczerzą wigilijną jest przeczytanie fragmentu Pisma Świętego Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 2, 1-14) by przypomnieć sobie jak wspomniał jest Nasz Bóg, Który tak

mocno nas Kocha, że zsyła nam Swojego syna Jezusa Chrystusa Który odkupił nasze grzechy i daje nam możliwość życia wiecznego.

Siano wigilijne - powszechnie zachowywany jest zwyczaj wkładania siana pod obrus na stół, przy którym będzie spożywana uroczysta wieczerza wigilijna. W dawnych wiekach i różnych częściach Polski zwyczaj ten różnie przybierał formy. Przypomina on nam o ubóstwie groty betlejemskiej i Maryi, która złożyła narodzonego Chrystusa na sianie w żłobie.

Tradycyjne potrawy - ilość potraw podawana na stół wigilijny bywa różna. W czasach przeszłych przedstawiała się tak: wieczerza chłopska składała się z siedmiu potraw, szlachecka z dziewięciu a pańska z jedenastu. Dzisiaj jest zwyczaj podawania dwunastu potraw. Są to na ogół: zupa rybna lub migdałowa, albo piwna lub też barszcz, ryby różne z tradycyjnymi przyprawami (np. karp na szaro lub szczupak po żydowsku), groch, grzyby, kluski z makiem, owoce świeże, suszone lub gotowane. Uzależnione jest to od danego regionu, a jak wiemy tradycja przygotowywania uczy wigilijnej przechodzi z dziada - pradziada.

Wolne miejsce przy stole - znamy i powszechnie jest obecnie w Polsce zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy stole wigilijnym. Wolne miejsce przy stole w czasie wieczerzy wigilijnej jest „przeznaczone dla przygodnego gościa, którego w ten sposób traktuje się rodzinie”. Pozostawiając wolne miejsce przy stole, wyrażamy serdeczną pamięć o naszych bliskich i drugich, którzy nie mogą spędzić świąt

razem z nami. Wolne miejsce przy stole oznaczać może również członek rodziny który zmarł lub też w ogóle pamiętać o wszystkich zmarłych z rodziny.

Pierwsza gwiazda - na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, o której mówi św. Mateusz, a którą gdy ujrzeli Mędrcy, "bardzo się uradowali", w Polsce rozpoczyna się uroczysta wieczerza, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Zwyczaj ten głęboko zakorzeniony w polskiej kulturze. Nie zasiada się do wieczerzy wigilijnej „zanim gwiazda nie powoła wszystkich do połamania się opłatkiem”. Jest to bardzo stary zwyczaj przestrzegany do dnia dzisiejszego.

Opłatek wigilijny - najważniejszym i kulminacyjnym momentem wieczerzy wigilijnej jest obrzęd łamania się opłatkiem. Obrzęd łamania się opłatkiem następuje po modlitwie i złożeniu sobie życzeń, a więc na samym początku wieczerzy wigilijnej, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Dzielenie się opłatkiem oznacza wzajemne pojednanie się jednych dla drugich uczy, że ostatni nawet kawałek chleba należy podzielić z bliskim, zbliza oddalonych, łączy umarłych z żywymi. „Wyciągnięta dłoń z okruskiem chleba sięga po rzeczywistość”. Ten tak bardzo rozpowszechniony i głęboko od wieków zakorzeniony w kulturze polskiej obrzęd jest otwarciem „serca sięgając krańców świata miłość”.

Szopka lub żłobek - zwyczaj ustawiania z figurek sceny Bożego Narodzenia zwanej „Szopką” lub też choćby żłobka z sianem i leżącą w nim figurką Dzieciątka Jezus sięga roku 1223. W tym to roku miało miejsce pamiętne świętowanie Bożego Narodzenia zorganizowane przez św. Franciszka z Asyżu, jako pierwsze w historii w miejscowości Greccio. Mała, nikomu dotychczas nieznaną, osada stała się nowym Betlejem, kiedy to w obszernej grocie wymytej ze skał wulkanicznych, należącej do szlachetnego rycerza i przyjaciela św. Franciszka imieniem Giovanni Velita, została urządzona pierwsza szopka. Z Greccio, która stała się jakby nowym Betlejem, żywe wyobrażenie żłobka, owoc serca Świętego, potrafiącego wcielić z życia najsobtelniejszą poezję, rozprzestrzenił się na całą Italię, na Europę i na cały świat. Zachował jedną nienaruszalną - mimo różnicy kultur i folkloru - swą zasadniczą treść, treść autentycznie ewangeliczną, która według pragnień Franciszka

powinna była dotrzeć do wszystkich kontemplujących żłobek - szkołę prostoty, ubóstwa i pokory.

Choinka - w wigilię Bożego Narodzenia niemal każda polska rodzina umieszcza w swoim mieszkaniu i dekoruje choinkę, zwaną w Zachodniej Europie drzewkiem bożonarodzeniowym, czy też drzewkiem Chrystusa. Choinka jako stojące drzewko jest pochodzenia niemieckiego. W Niemczech pojawiła się prawdopodobnie w XV wieku. Choinka jako pozostałość jodełki, małej sosny lub świerku

zawieszona u sufitu czubkiem ku dołowi. Znano też zwyczaj również „ubieraniem sadu”. Tak jodła jak i choinka mają to samo źródło pochodzenia. Wywodzą się od aryjskiego „drzewa życia”, którego ślady w sztuce lub obyczajowości znajdziemy wszędzie. Choinka, która przywodzi nam na myśl „drzewo życia”, jest symbolem na wskroś chrześcijańskim. Ubiera się ją w domu, w którym wspominamy naszych pierwszych rodziców - Adama i Ewę. Przypomina ona nam naukę o upadku i Odkupieniu rodzaju ludzkiego.

Snopy zboża - spotyka się jeszcze dzisiaj na wsi zwyczaj, że przed wieczerzą wigilijną przynosi się do miesz-

kania snop zboża i umieszcza się w kącie pokoju. Zwyczaj ten istniał dawniej w całej Polsce. Jeszcze w I połowie XIX wieku, według religii Z. Glogiera, był tak przestrzegany, że „nie siadano do wigilii bez snopów żyta po rogach komnaty stołowej ustawionych”. W okolicach Przemyśla zwyczaj ten miał nawet swój ceremoniał: „We dworze, karbowy przynosił z dworskich gumien cztery snopy do pokoju jadalnego z życzeniami wesołych świąt; pan domu łamie się z nim opłatkiem i częstuje go miodem, po czym karbowy stawia w jednym kącie pokoju snop

pszenicy, w drugim snop żyta, w trzecim snop jęczmienia a w czwartym snop owsa lub wiązkę grochu lub koniczyny”. Po uczcie wigilijnej, ze słomy snopków, które stawiano na wieczerzę w kątach izby, kręcono małe powrósta i obciążano nimi drzewa owocowe w przekonaniu, że będą lepiej rodziły.

Marianna Strugińska - Felczyńska

CZYM JEST NAPRAWDĘ BOŻE NARODZENIE?

Uroczystość Bożego Narodzenia, jak mówi sama nazwa, jest pamiątką, uobecnieniem i na nowo przeżywaniem historycznego faktu przyjścia na świat Boga w postaci ludzkiej blisko 2000 lat temu, by spełnić oczekiwania, tęsknoty i nadzieje całej ludzkości.

A zatem dzień Bożego Narodzenia to nie tylko spotkanie się przy stole wigilijnym, śpiewanie kolęd, opłatek, choinka, prezenty, zwyczaje, tradycja, ale przede wszystkim spotkanie nieba z ziemią, Boga z człowiekiem oraz zjednoczenie Stwórcy ze stworzonym na Jego obraz i podobieństwo człowiekiem jako przybrany dzieckiem. Mówi się często, że jest to święto rodzinne, święto Bożej miłości, święto braterstwa; owszem, ale przede wszystkim jest to przypomnienie prawdy, że człowiek jest powołany do nadprzyrodzoności, do nieba, że człowiek, mający godność dziecka Bożego, jest przeznaczony do uczestniczenia w życiu samego Boga.

Boże Narodzenie jest wydarzeniem zupełnie nowym, jest faktem bez precedensu, czymś unikalnym i zdumiewającym, zapoczątkowaniem w dziejach świata nowej ery. W grocie betlejemskiej narodził się nowy człowiek; w nim natura Boska złączyła się z naturą ludzką; wszedł on w łańcuch pokoleń ludzkich jako najpiękniejsze ogniwo pod imieniem Jezusa Chrystusa, syna Marii. Niewidzialny, wieczny, wszechmocny, nieskończony Bóg stał się Człowiekiem. Lata odtąd liczą się nie od założenia Rzymu, lecz od narodzin Jezusa Boga-Człowieka, który zapoczątkował nową erę w dziejach świata. Święto Bożego Narodzenia jest zatem proklamacją nowej zupełnie rzeczywistości.

W Betlejem Syn Boży, odwieczne Słowo Boże – Logos, Wcielone w przeczystym łonie Marii Dziewicy w mieście Nazaret, stanęło pośrodku historii świata; bez rozgłosu i ostentacji dokonało inwazji w ludzki świat, aby grzesznego człowieka podnieść ze stanu niełaski do stanu świętości i do godności dziecka Bożego, ażeby go po prostu zrehabilitować w oczach Bożych. Druga Osoba Boska, czysty Duch wiąże się z materią, z ciałem ludzkim, stając się szczytowym i centralnym punktem kosmosu i historii zbawienia, dopełnieniem i ukoronowaniem świata tak w porządku natury jak i łaski.

Bóg przemówił przez małe Dzieci, które nie mówią.

Bóg, poprzez Słowo, które stało się Ciałem i zamieszkało między nami, przemówił do człowieka. Wprawdzie

wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków (Hbr 1,1), ale od czasu proroka Malachiasza, tzn. od pięciu prawie wieków, milczał. Dopiero w naszych czasach przemówił znowu, ale przemówił inaczej. Bóg przemówił do ludzkości w Starym Przy mierzu na Górze Synaj; wówczas przemówił słowami, pouczającymi zdarzeniami objawiając swoją potęgę i swoje prawo; ukazał się w obłoku pełnym blasku, wśród grzmotu i błyskawic, na wysokiej skalistej górze, pokrytej dymem i ogniem. Ziemia wokół drżała i drżeli także ludzie.

Obecnie przemówił Bóg do ludzkości poprzez swego Jednorodzonego Syna, przemówił przez małe Dzieci, które nie mówią. Nie ma jednak głośniejszej mowy, głośniejszego kazania, niż to niemowlęcie - leżące w żłóbku i owinięte w pieluszki. Oby tylko każdy człowiek usłyszał tę mowę betlejemskiego Dziecka i pojął jej treść i przesłanie, gdyż każdy człowiek, bez wyjątku, jest jej adresatem. Ale Bóg potrafi mówić do człowieka na różne sposoby. Mówi wciąż, przy każdym naszym wyborze, przy każdej decyzji poprzez głos sumienia. On mówi nam o zgodności lub niezgodności czynu z normą moralną; jest to również głos Boga mówiącego: czyń dobro a unikaj zła!

Aby nas wszystkich uczynić swoimi dziećmi

Dzień Bożego Narodzenia - to pamiątka i zarazem uobecnienie Chrystusa jako Zbawiciela ludzkości, który wkracza w dzieje ludzkie i w naszą empiryczną codzienność; potężny i nieskończony Bóg staje się kimś tak małym jak dziecko i kimś tak bezradnym, jak rozplakane, drżące dziecko; staje się naszym bratem. To wkroczenie Chrystusa w rodzinę ludzką stało się fundamentem i wzorem wszelkiej wspólnoty: zjednoczenia Boga z ludźmi i braterstwa między-ludzkiego. Odwieczne Słowo Ojca mniej dotykalne niż mgła, niż wiatr, niż powietrze stało się ciałem - najpierw ciałem żydowskiego dziecka, a potem u kresu życia ciałem skazańca na krzyżu. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3,16).

Bóg się narodził wśród nas, dla nas i jako jeden z nas, aby nas wszystkich uczynić swoimi dziećmi. Pragnie, abyśmy Go przyjęli i w Niego uwierzyli. Wszystkim tym jednak, którzy Go przyjęli i uwierzyli w imię Jego, dał moc, aby się stali Synami Bożymi - pisze św. Jan ewangelista (J 1,12). Oto religijna i teologiczna treść dzisiejszego

święta. Oto czym naprawdę jest Boże Narodzenie. Czym jest naprawdę Boże Narodzenie?

Zagubieni w neonach

A czym jest Boże Narodzenie dla tych, którzy nie uwierzyli i nie przyjęli Jezusa Chrystusa? – dla tych, którzy w to święto ograniczają się do wysłania życzeń świątecznych lub dla których najważniejsze są prezenty? Czym jest dla tych, którzy w tym dniu obchodzą czy "czczą" Jółkę czyli choinkę? - lub dla tych, którzy całą treść tego święta sprowadzają do pisania listów do św. Mikołaja na adres "Biegun Północny"? Czy dla nich Boże Narodzenie ma jeszcze treść religijną i nadprzyrodzoną? Czy wierzą, że Bóg naprawdę narodził się dla nich także? Czyż nie jest to raczej obchodzenie święta Bożego Narodzenia bez Bożego Narodzenia?

Zapominając o istotnej treści Bożego Narodzenia i jego celu, człowiek może bardzo łatwo zagubić się w neonach, różnego rodzaju lampkach i świecidełkach, spędzać czas przy słuchaniu muzyki, legend, opowiadań o zwyczajach ludowych czy przy radiodbiornikach, telewizorach, komputerach. Człowiek dzisiaj taki wielki staje się równocześnie taki mały i bezczelnie płaski, właśnie wtedy, gdy nie jest w stanie przyjąć przesłania z Betlejem, gdy istotną treść nadprzyrodzoną zastępuje konwencją zgoła naturalistyczną i treścią czysto laicką nie mającą nic wspólnego, oprócz zbieżności czasowej, z faktem, iż narodził się Bóg-Człowiek.

Wielkim nieporozumieniem chyba jest tendencyjne czy też podświadome spłykanie treści Bożego Narodzenia. Pewien pan doktor zapytany raz, co sądzi o świętach Bożego Narodzenia, odpowiedział, że są to święta rodzinne, czas na wspomnienia; jest opłatek tworzący więź, ma miejsce odnowa życia towarzyskiego, wspomina się o zmarłych, ludzie różnych nawet narodowości się łączą... Czy naprawdę do tego potrzebne są święta Bożego Narodzenia? Czyż to wszystko nie może mieć miejsca w jakikolwiek inny dzień roku, np. w święto 1-go Maja lub w święto Odzyskania Wolności? Z pewnością tak!

Narodzeniu Boga... w duszy ludzkiej

Istotny sens Bożego Narodzenia polega na spotkaniu i zjednoczeniu się Boga z człowiekiem, a właściwie na narodzeniu się Boga w duszy ludzkiej. Tak naprawdę w noc narodzenia Zbawiciela świata chodzi jedynie o to, by Chrystus narodził się w nas. A ma to miejsce wtedy, gdy człowiek zaczyna myśleć jak Chrystus, dobrze czynić jak Chrystus, gdy staje się źródłem błogosławieństwa dla innych, gdy człowiek cierpi i umiera jak Chrystus. Dobrze rozumiał sens Bożego Narodzenia nasz wieszcz narodowy Adam Mickiewicz, kiedy pisał: "Wierzysz, że się Bóg zrodził w Betlejemskim żłobie? Lecz biada ci, jeżeli nie zrodził się w tobie".

Dodajmy, że wokół żłóbka ze złożonym w nim Synem Bożym odgrywa się ciągle dramat, który trwa od czasu, kiedy Bóg zaczął przemawiać do człowieka przez proroków i w który jakoś uwikłani jesteśmy i my żyjący współcześnie. Nie chodzi tu bowiem o jakieś przyznawanie się tylko do wiary w Boga-Człowieka i Jego Kościół, ale o coś bardziej podstawowego: o życie z Bogiem lub bez Niego. Kto wierzy w Niego jako Słowo Ojca i przyjmuje Go, staje się dzieckiem Boga, kto zaś odrzuca Go, ten pozostaje w ciemnościach, umiera z głodu i pragnienia.

To prawda, że tradycja obchodzenia świąt Bożego Narodzenia jest w narodzie polskim głęboko zakorzeniona. Nie powinno jednak być to tylko zewnętrzne przeżycie, poddanie się chwilowemu nastrojowi czy urokowi, kładzenie głównego akcentu na choince, opłatku, śpiewie kolęd czy ludowych zwyczajach i opowiadaniach. Byłoby to tragicznie mało, nie byłoby po prostu autentycznym Bożym Narodzeniem. Chrystus wkraczając w historię ludzkości, nadał jej właściwy kierunek i sens. Chrystus stał się widzialnym znakiem obecności Boga. Chrystus przez swoją łaskę, przez danie nam życia Bożego, ma się w nas narodzić i stać się Zbawcą każdego z nas. Tym dopiero naprawdę jest Boże Narodzenie.

Artykuł opublikowany na stronie: www.katolik.pl,
Grzegorz Bernard Błoch OFM

ORSZAK TRZECH KRÓLI W ZGIERZU

Dzień Objawienia Pańskiego, Święto Epifanii, potocznie nazywane w Polsce Świętem Trzech Króli. Wydarzenie opisane w Ewangelii Mateusza, w którym Mędrcy ze Wschodu nazywani również Królami lub Magami (w VIII wieku nadano im imiona Kacper, Melchior i Baltazar),

wyruszyli do Betlejem, by pokłonić się Nowonarodzonemu Jezusowi. Prowadzeni przez betlejemską gwiazdę, przynieśli Małemu Dzieciątku drogocenne dary: mirrę, złoto i kadzidło.

O wyjątkowej otwartości Świąta Objawienia Pańskiego pięknie mówił szwajcarski filozof Henry Frederic Amiel: „Można żyć w niezgodzie ze wszystkimi kościołami i schylić mimo to głowę przed Chrystusem. Można wątpić o cudach i zasadach katechizmowych i kochać świętego i sprawiedliwego, który przyszedł na świat, aby nas zbawić, nie zaś, aby nas potępić.”

W dniu 6 stycznia 2017 po raz trzeci odbędzie się w Zgierzu Orszak Trzech Króli. Uroczystość rozpocznie się Mszą Świętą w Kościele Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu o godz. 11.30. Po Eucharystii, spod kościoła MBDR wyruszy orszak do szopki przy kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej, na czele z gwiazdą betlejemską i Trzema Monarchami. Przed szopką zostanie złożony hołd dla Dzieciątka Jezus, a także dary – mirra, kadzidło i złoto. Zosta-

na również wspólnie odśpiewane kolędy, po czym przejdziemy na pl. Jana Pawła II przed Urząd Miasta.

Organizatorzy wydarzenia Orszaku Trzech Króli: Dziekan Dekanatu Zgierskiego wraz z Księżmi posługującymi w zgierskich parafiach, Prezydent Miasta Zgierza oraz Akcja Katolicka zapraszają wszystkich do wzięcia udziału, bez względu na wyznanie i przekonania. Zapraszamy z całymi rodzinami do wspólnego, radosnego, świętowania, do budowania więzi rodzinnych i społecznych. Zachęcamy do udziału w strojach stosownych do obchodzonego święta: króla, pasterzy, mędrców, aniołów, pastuszków.

Liczymy na Waszą obecność i współpracę.

Duszpasterze z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

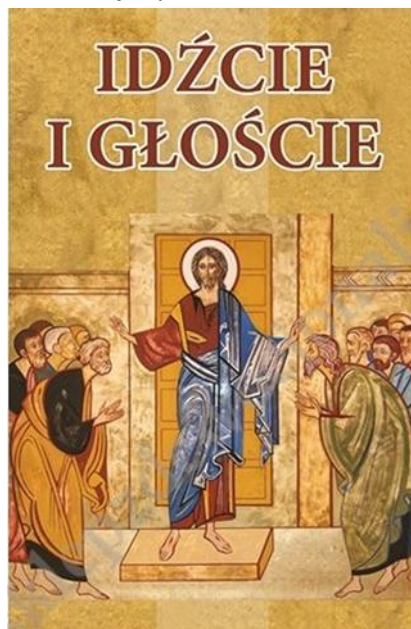
„IDŹCIE I GŁOŚCIE” – PROGRAM DUSZPASTERSKI NA ROK 2016/2017

Wraz z początkiem Adwentu w niedzielę, 27 listopada, w Kościele w Polsce rozpoczął się nowy rok liturgiczny i duszpasterski.

Na ten rok Komisja Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski przygotowała Program Duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce pod hasłem „Idźcie i głoscie”. To ostatnia, czwarta część programu na lata 2013-2017. Wypracowana wizja prowadziła przez doświadczenie wiary, nawrócenia oraz chrztu ku postawie apostołstwa. Stąd tegoroczny program zwraca uwagę przede wszystkim na wezwanie do ewangelizacji. „W ostatnim, czwartym roku Programu duszpasterskiego chcemy podjąć tematykę skutków i owoców naszego zjednoczenia z Chrystusem w chwili chrztu świętego” – podkreśla abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, we wstępie do publikacji „Idźcie i głoscie” zawierającej program duszpasterski na rok 2016/2017. Wyjaśnia, że „każdy ochrzczony jest powołany przez Boga do zaangażowania się na rzecz głoszenia światu Ewangelii”. Zachęca do włączenia się w tę misję nie tylko dorosłych, ale również dzieci i młodzież, których entuzjazm i zaangażowanie są, jak pisze, potrzebne w Kościele. W kontek-

ście kończącego się Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia przewodniczący Episkopatu podkreśla, że okazją do jego kontynuowania będzie w Polsce Rok Świętego Brata Alberta. Został on ustanowiony przez Konferencję

Episkopatu Polski z okazji 100-lecia śmierci tego świętego i potrwa od 25 grudnia 2016 roku do 25 grudnia 2017 roku. „W kontekście tematu roku »Idźcie i głoscie« przykład świętego Brata Alberta stanie się okazją do uwiarygodnienia czynami miłosierdzia tego, co będziemy głosić” – pisze ks. abp Gądecki. Przypomina też, że w roku 2017 czeka nas również 100. rocznica objawień fatimskich, w których Matka Boża wzywała do nawrócenia, pokuty i modlitwy różańcowej oraz nabożeństw wynagradzających w pierwsze soboty miesiąca. Abp Stanisław Gądecki do 2016 roku był przewodniczącym Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, która przygotowała Program Duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na lata 2013-2017. Również obecny przewodniczący tej Komisji ks. abp Wiktor Skworec zachęca do tego, by „wszyscy, którzy uświadamiają sobie, że są ochrzczeni, że przyjęli dar Ducha Świętego, poczuli się misjonarzami”. Abp Skworec wyjaśnia, że bycie chrześci-

janinem oznacza uczestniczenie w misji Chrystusa. „Mamy iść i głosić, mamy świadczyć o Jezusie Chrystusie. I niech każdy z nas przejmie się tą rolą” – mówi. Podkreśla, że na każdym etapie naszego życia i naszej aktywności zawodowej czy rodzinnej mamy być „Chrystusowi, mamy o Nim dać świadectwo”.

Artykuł opublikowany na stronie:
<http://www.naszdziennik.pl/wiara-kosciol-w-polsce/171295,idzie-i-gloscie-program-duszpasterski-na-rok-2016-2017.html>

13 GRUDNIA – DZIEŃ MODLITW ZA OFIARY STANU WOJENNEGO

Stan wojenny w Polsce został wprowadzony w nocy z soboty na niedzielę, z 12 na 13 grudnia 1981 roku. Zniesiono go 22 lipca 1983 roku. Przez historyków jest obecnie określany jako zamach stanu. O jego wprowadzeniu Polacy dowiedzieli się z przemówienia gen. Wojciecha Jaruzelskiego, który przejął władzę w kraju z pomocą grupy wojskowych. ZOMO, SB, MO, ORMÓ, LWP, WSW i inne jednostki opanowały kraj. Wprowadzono godzinę milicyjną, przerwano łączność telefoniczną (a po jej przywróceniu podsłuchiowano połączenia – odbywały się tzw. „rozmowy kontrolowane”), zakazano wszelkich zgromadzeń i demonstracji. Na ulicach pojawiły się czołgi i transportery opancerzone. Około 10 tysięcy opozycjonistów aresztowano i internowano. Wyroki były wydawane przez sądy wojskowe w trybie doraźnym. Krwawo tłumiono wszelkie demonstracje i strajki (9 górników zostało zamordowanych a 21

– rannych podczas pacyfikacji kopalni „Wujek” w Katowicach). Ofiary śmiertelne były w Gdańsku, Lublinie, Warszawie i innych miastach. Brutalne, sadystyczne pobicia przez MO i ZOMO często kończyły się tragicznie. W Warszawie zamordowano w ten sposób np. maturzystę Grzegorza Przemyska – syna opozycyjnej poetki Barbary Sadowskiej. Inne formy szykan ze strony władz to cenzura korespondencji, masowe zwalnianie z pracy z tzw. wilczym biletem, eksmitowanie z mieszkań. Represje dotyczyły studentów, ludzi kultury, artystów. Likwidowano redakcje gazet i zamknięto granice państwa.

13 grudnia pamiętajmy w modlitwie o ofiarach stanu wojennego, pamiętajmy szczególnie, gdyż w ostatnich dniach usłyszeliśmy porażające stwierdzenie, że „w stanie wojennym panowała pewna kultura”. Dla Polski był to mroczny i tragiczny czas.

Elżbieta Hildt

JUBILEUSZ RADIA MARYJA

Główne uroczystości z okazji 25 lat Radia Maryja odbyły się w hali widowiskowo-sportowej przy ulicy Bema. Uświetniła je obecność Prezydenta RP Andrzeja Dudy. Wierni, którzy przybyli to Torunia, aby podziękować za ćwierćwiecze rozgłośni, uczestniczyli we wspólnej modlitwie różańcowej, a o godzinie 15:00 odmówili Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było nabożeństwo dziękczynne odprawione pod przewodnictwem metropolity łódzkiego, zastępcy przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski – JE Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego.

Zgromadzeni wysłuchali Koncertu Galowego „Piękna nasza Polska cała” w wykonaniu Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Członkowie z naszej parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu byli obecni na uroczystościach.

Agnieszka Gajek

NOWA PARAFIA W ZGIERZU

Na mocy dekretu księdza arcybiskupa Marka Jędraszewskiego metropolity łódzkiego, w I Niedzielę Adwentu 2016, została powołana do istnienia nowa parafia w Archidiecezji Łódzkiej, której patronuje św. Jan Paweł II. Nowa parafia powstała w dawnym ośrodku duszpasterskim prowadzonym przez księży salezjanów.

Parafia p.w. Św. Jana Pawła II należy do dekanatu zgierskiego i sąsiaduje z parafiami p.w. Matki Bożej Pocieszenia w Łodzi, św. Antoniego Padewskiego i św. Jana Chrzciciela w Łagiewnikach, Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.

Proboszczem nowo powstałej parafii został dotychczasowy duszpasterz akademicki „DA5”, ksiądz Łukasz Tarnawski.

Marianna Strugińska - Felczyńska

OD 27 LAT NASZA KATEDRA ŁÓDZKA JEST BAZYLIKĄ MNIEJSZĄ

Bazylika mniejsza (*basilica minor*) – tytuł honorowy, nadawany przez papieża lub w drodze prawa zwyczajowego, który otrzymują kościoły wyróżniające się wartością zabytkową, liturgiczną, pielgrzymkową i duszpasterską.

Bazylika mniejsza musi spełniać następujące warunki:

- kościół otwarty przez cały dzień,
- miejsce otrzymywania szczególnych łask za przyczyną patrona lub patronki kościoła (m.in. uzdrowienia, łaski, nawrócenia itp.),
- wartość zabytkowa,
- miejsce szczególnego kultu i pielgrzymowania
- walory duszpasterskie (wieczysta Adoracja Najświętszego Sakramentu, całodzienna spowiedź, duża częstotliwość odprawianych Mszy Świętych i nabożeństw),
- stali przewodnicy oprowadzający po danym kościele.

Tytuł nadawany jest zazwyczaj przez papieża w porozumieniu z watykańską Kongregacją Obrzędów, co po-

przedza procedura prawno-urzędowa w episkopacie danego kraju. Decyzję o rozpoczęciu procesu przyznania kościołowi tego tytułu podejmuje biskup danej diecezji.

Przywilejem bazylik jest uzyskanie odpustu zupełnego

w czasie ich nawiedzenia w następujące dni: uroczystość Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca), święto tytułu, święto „Porcjunkuli” (2 sierpnia) i jeden raz w ciągu roku w dniu określonym według uznania, pod zwykłymi warunkami: odbycia spowiedzi sakramentalnej, przyjęcia komunii świętej,

odmówienia modlitwy w intencjach wyznaczonych przez Papieża

W kruchcie znajduje się jeszcze pamiątkowa tablica upamiętniająca nadanie naszej katedrze tytułu bazyliki mniejszej. Tytuł ten nadał naszej świątyni Papież Jan Paweł II na mocy listu apostolskiego z dnia 20 grudnia 1989 rok.

Aneta Mikołajczyk

Gratulujemy...

Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski mianował nowych księży kanoników honorowych i gremialnych w Archidiecezji Łódzkiej.

Kanonicy Honorowi Kapituły Archikatedralnej Łódzkiej

- Ksiądz dr Przemysław Góra
- Ksiądz mgr Marcin Jarzenkowski
- Ksiądz dr Karol Litawa
- Kanonik Teolog Kapituły Kolegiackiej Łaskiej
- Ks. Kanonik Jarosław Wojtal

Kanonik Gremialny Kapituły Kolegiackiej Łaskiej

- Ks. Kanonik Zdzisław Sudra

Kanonicy Honorowi Kapituły Kolegiackiej Łaskiej

- Ksiądz mgr Marek Balcerak
- Ksiądz mgr Mariusz Jersak
- Ksiądz mgr Piotr May-Majewski

Urzędy w Kapitułach Kolegiackiej Wolborskiej

- Prepozyt Kapituły Kolegiackiej Wolborskiej – ks. Kan. Tomasz Owczarek
- Kanonik teolog – ks. kanonik Grzegorz Gogol
- Kanonik kustosz – ks. kanonik Benedykt Węglewski
- Kanonik penitencjarz – ks. kanonik Piotr Miler
- Kanonik sekretarz – ks. kanonik Jacek Ambroszczyk
- Kanonicy Gremialni Kapituły Kolegiackiej Wolborskiej
- Ks. Kanonik dr Mirosław Jagiełło
- Ks. Kanonik Stanisław Łaski
- Ks. Kanonik Zygmunt Nitecki

Kanonicy Honorowi Kapituły Kolegiackiej Wolborskiej

- Ks. dr Krzysztof Majacz
- Ka. dr Marek Wochna
- Ks. mgr Paweł Pęczek

Nominacja

Ks. dr Łukasz Burchard – Wicekanclerz Kurii Metropolitalnej Łódzkiej

Odnaczeni rokieta i mantoletem

- Ks. mgr Adam Janiszewski
- Ks. mgr Bogusław Jargan
- Ks. mgr Jarosław Jurga
- Ks. mgr Sławomir Klich
- Ks. mgr Zenon Miksa
- Ks. mgr Władysław Paś
- Ks. mgr Jacek Tkaczyk
- Ks. mgr Andrzej Partyka

Źródło: archidiecezja.lodz.pl

Marianna Strugińska - Felczyńska

WIZYTA DUSZPASTERSKA

Zwyczaj odwiedzania przez kapłanów domów wiernych ma swoją długą historię. Uzasadnienia tej praktyki doszukiwano się także w zapisie Ewangelii. U św. Łukasza czytamy, że Chrystus poleca swoim uczniom, aby szli „do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć miał” (por. 10, 1-12). Wiadomo także, że wyraz „kolęda”, który do Polski dotarł za

pośrednictwem Czechów, oznaczał pierwotnie pieśń noworoczną, śpiewaną podczas odwiedzania z tej okazji wiejskich gospodarzy. Kościół zaadaptował te ludowe zwyczaje, łącząc je z błogosławieństwem domów w uroczystość Trzech Króli. Polska tradycja każe z okazji Trzech Króli napisać poświęconą kredą na drzwiach domów „K+M+B” (lub „C+M+B”) i datę

roczną. Litery są skrótem od łacińskiego Christus mansionem benedicat (lub polskiego: Chrystus Mieszkanie Błogosławi).

Do dziś uważa się, że osoby przyjmujące księdza po kolędzie dają publiczne świadectwo swego przywiązania do Kościoła.

Odwiedziny duszpasterskie mają charakter domowej liturgii. Rozpoczynają się od obrzędu błogosławieństwa rodzin ze wspólną modlitwą i ewentualnie rozważaniem Słowa Bożego. Duszpasterz witając się słowami „pokój temu domowi” życzy, aby stale był w tym domu obecny Chrystus, który przy-

chodząc na świat przyniósł ludziom pokój. Po tym pozdrowieniu następuje modlitwa o błogosławieństwo Boże dla całej rodziny i obrzęd błogosławieństwa mieszkania z pokropieniem wszystkich obecnych wodą święconą.

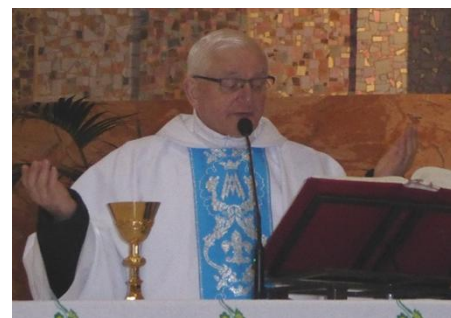
Drodzy Parafianie zachęcamy do przyjmowania kapłanów w swoich domach. Kolęda w naszej wspólnocie rozpoczyna się 27 grudnia 2016 roku, a będą ją sprawować duszpasterze w naszej parafii: ks. proboszcz Andrzej Blewiński, ks. Tomasz Cyliński, ks. Krzysztof Basztabin.

Z ŻYCIA PARAFII

Źródło: mbrd.archidiecezja.lodz.pl

Z wielką radością, a jednocześnie oficjalnie witamy naszego Przyjaciela i wspaniałego Kapłana księdza prałata Stanisława Kaniewskiego, który będzie posługiwał w naszej rodzinie parafialnej korzystając ze swojego bogatego doświadczenia duszpasterskiego. Życzymy zdrowia, sił i obfitych łask Bożych oraz jak najlepszego samopoczucia w nowej roli rezydenta.

Szczęść Boże

Zachęcamy do skorzystania z przeżycia wspaniałego koncertu pt. Betlejem w Łodzi. Najpiękniejsze kolędy z różnych stron świata wykonają między innymi: Natalia Niemen, Kuba Badach, Piotr Cugowski. Koncert odbędzie się dnia 12 stycznia o godz. 19.00 w Atlas Arenie. Bilety w cenie od 40 do 80 zł. Zapisy w zakrystii.

W okresie Adwentu zapraszamy serdecznie na codzienne roraty o godz. 6.30. Zachęcamy do uczestnictwa. Prosimy o przynoszenie lampionów lub świec, celem podkreślenia wyjątkowego charakteru tych modlitewnych spotkań. Zachęcamy do dobrych uczynków adwentowych, które jednocześnie będą zdobiły świąteczną choinkę. Ta zachęta dotyczy również dorosłych parafian.

MIGAWKI Z ŻYCIA ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Jan Aleksandrak (ur.1932)
 Stanisława Ciach (ur.1933)
 Jan Motyl (ur.1934)
 Teresa Kubisz (ur.1931)
 Józef Ślawnski (ur.1950)
 Danuta Tyrańska (ur.1935)
 Jan Marciniak (ur.1935)
 Jan Kowalski (ur.1938)
 Krystyna Radecka (ur.1930)
 Krystyna Wawrzyniak (ur.1929)
 Jerzy Jabłoński (ur.1944)
 Władysław Antczak (ur.1955)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwaty życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Leon Szczęsny
 Gabriel Piotr Urbanowicz
 Stanisław Filip Walczak

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. nappełniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

S

Sakrament małżeństwa zawarli

Wiesława Świrski i Boguchwał Świrski

Życzymy Bożego błogosławieństwa Młodej Parze w zdrowiu i radości na długie lata małżeńskiego życia.

Opracowała na podstawie Ksiąg Parafialnych: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Katarzyna Dąbrowska. Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
 ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl